UZUPEŁNIENIE

do

PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dla
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w dzielnicy Dąbrówka Miasta Sanoka o nazwie „Okulickiego III”

– ocena stanu jednolitej części wód, identyfikacja oddziaływań oraz środki minimalizujące negatywne oddziaływanie podczas realizacji zapisów *planu*.

Obszar wyznaczony w projekcie ***miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w dzielnicy Dąbrówka Miasta Sanoka o nazwie „Okulickiego III”*** położony jest na terenie objętym Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zostały zatwierdzone na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 22 lutego 2011 r. i opublikowane w dziennikach urzędowych. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły został i opublikowany w M.P. 2011 r. Nr 49 poz. 549.

Główną rzeką tego obszaru dorzecza jest Wisła o długości całkowitej 1047,5 km. Wisła w całości znajduje się na terytorium Polski a jej źródła zlokalizowane są na zachodnim stoku Baraniej Góry w Beskidzie Śląskim.

Do największych lewostronnych dopływów Wisły należą: Nida, Kamienna, Radomka, Pilica, Bzura, Rawka, Brda, Wda i Wierzyca. Głównym dopływem Bzury jest Rawka.
Do największych prawostronnych dopływów Wisły zaliczane są: Raba, Dunajec, Wisłoka, San, Wieprz, Świder, Narew z dopływem rzeki Bug, Wkra, Skrwa, Drwęca, Osa, Liwa. Największe zbiorniki zaporowe zlokalizowane na rzece: Zb. Wisła Czarne, Goczałkowice, Zegrzyński, Włocławek.
Na obszar dorzecza Wisły składają się regiony wodne Dolnej Wisły, Środkowej Wisły, Górnej Wisły i Małej Wisły.

Omawiany obszar dzielnicy Dąbrówka w Sanoku leży w regionie wodnym Górnej Wisły, który obejmuje południową część rejonu świętokrzyskiego, fragment Wyżyny Krakowsko – Częstochowskiej, zapadlisko przedkarpackie, Karpaty Zewnętrzne i fragment Karpat Wewnętrznych (Tatry). Czwartorzędowe piętro wodonośne największe znaczenie użytkowe ma w subregionie zapadliska przedkarpackiego. Najbardziej zasobne w wodę są dolina Wisły, którą wypełniają

osady piaszczysto – żwirowe o miąższości 20 – 30 m oraz dolina kopalna, rozciągająca się pomiędzy Tarnowem i Rzeszowem.
W subrejonie Karpat Zewnętrznych osady czwartorzędowe występują w postaci pokryw. Tworzą lokalnie zasobne zbiorniki w kotlinach śródgórskich i dolinach większych rzek. Jakość wód jest dobra, nie wymaga skomplikowanego uzdatniania. Ze względu na słabą izolację czwartorzędowe piętro wodonośne narażone jest na zanieczyszczenie ze źródeł antropogenicznych. Mioceńskie piętro wodonośne występuje w obrębie zapadliska przedkarpackiego. W rejonie Bochni miocen wykształcony jest w postaci piasków i słabozwięzłych piaskowców bogucickie. Tworzą zbiornik wód podziemnych o dobrej jakości i ograniczonych możliwościach eksploatacji. W rejonie Sandomierza rozpoznane jest neogeńskie piętro wodonośne występujące w kompleksie margli i wapieni serii chemicznej.
Słabe parametry hydrogeologiczne i wysoka mineralizacja czynią wody tego poziomu nieprzydatnymi w celach konsumpcyjnych. Na obszarze Karpat występuje połączone piętro paleogeńsko – kredowego. Występuje w tzw. osadach fliszowych, które budują Karpaty Zewnętrzne. Poziomy wodonośne występują w piaskowcach, zlepieńcach, wapieniach okruchowych, iłowcach, mułowcach i marglach. Największe znaczenie na właściwości hydrogeologiczne i zasobność tych skał ma spękanie. Najczęściej charakteryzują się słabą wodonośnością i niską wydajnością studni 1,0 – 2,5 m3/h. Dla Karpat fliszowych charakterystyczne jest współwystępowanie wód zwykłych i mineralnych. Jest to obszar podatny na ascensyjny dopływ wód słonych z podłoża. Wody słodkie maja charakter wód infiltracyjnych z przewagą jonów HCO3 i Ca. Ogólna mineralizacja w kompleksie paleogeńskim wynosi 200 – 400 mg/dm3, a kredowym 250 – 500 mg/dm3. Starsze piętra wodonośne są słabo rozpoznane i nie mają znaczenia użytkowego. Występują głównie w rejonie świętokrzyskim i tatrzańskim. W rejonie Tatr rozróżnia się poziom gruntowy oraz system głębszego krążenia (Małecka, Chowaniec, Małecki, 2007).
Na obszarze dorzecza Wisły zlokalizowane są 93 główne zbiorniki wód podziemnych. Dla 44 z nich opracowano dokumentację hydrogeologiczną, która została zatwierdzona przez Komisję Dokumentacji Hydrogeologicznych, a określa zasoby dyspozycyjne wód podziemnych oraz proponuje granicę obszaru ochronnego GZWP (wg Polityki resortu w dziedzinie hydrogeologii na lata 2008 – 2015, Ministerstwo Środowiska, 2008).
Na południu obszaru w rejonie Karpat i Zapadliska Przedkarpackiego GZWP występują w obrębie fliszu karpackiego (osady paleogeńskie i kredowe), oraz w osadach czwartorzędowych.

Zgodnie z definicją zawartą w ustawie Prawo wodne (2001), jednolita część wód powierzchniowych (jcw) stanowi oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny, sztuczny zbiornik wodny, struga, strumień, potok, rzeka, kanał lub ich części, morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub wody przybrzeżne. Podział wód na części i ich identyfikacja wykonana została zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE (RDW) (2000) dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami. Przy identyfikacji części wód uwzględnione zostały przede wszystkim czynniki geograficzne i hydrologiczne. Celem tych działań było wyznaczenie jednostkowych obszarów planistycznych, dla których dokonana została identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych, określono cele środowiskowe i dokonana zostanie ocena ich spełnienia, wdrożone zostaną programy działań określone w planie

gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Dla określenia stanu jednolitych części wód powierzchniowych ustanowiony został w nich monitoring.
Każda z wydzielonych części wód może zostać uznana za sztuczną lub silnie zmienioną. Wody silnie zmienione to jednolite części wód, które uległy fizycznemu przekształceniu na skutek działalności człowieka, w wyniku której powstały zmiany hydromorfologiczne, np. poprzez zabudowę hydrotechniczną, regulację koryta rzeki. Sztuczna część wód to jednolita część wód powierzchniowych, która powstała na skutek wyraźnej działalności człowieka w miejscu, gdzie wcześniej nie istniała żadna część wód, np. kanał wybudowany do celów żeglugowych. W systemie ocen i klasyfikacji stanu wód wg RDW, dla naturalnych jednolitych części wód określa się stan ekologiczny, natomiast dla silnie zmienionych i sztucznych części wód określa się potencjał ekologiczny.
Ze względu na zróżnicowanie warunków środowiskowych cieków, RDW wymaga wydzielenia różnych typów wód. W typologii wód powierzchniowych wzięto pod uwagę następujące czynniki abiotyczne: położenie części wód w granicach ekoregionu zgodnie z obszarami geograficznymi, wysokość n.p.m., wielkość zlewni, budowę geologiczną podłoża danej części wód. Każdy z ustalonych typów wód charakteryzuje się w warunkach niezakłóconych działalnością człowieka odrębnymi, zbliżonymi do naturalnych, specyficznymi cechami, określanymi jako warunki referencyjne. Są one stanem odniesienia w systemie ocen i klasyfikacji stanu wód wprowadzonym przez RDW.
Typy wód powierzchniowych w Polsce określa rozporządzenie w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (2009). W Polsce wyodrębniono ogółem 26 typów abiotycznych rzek oraz jeden typ nieokreślony, do którego zaliczone zostały m.in. zbiorniki zaporowe.
Województwo podkarpackie charakteryzuje się zróżnicowanymi warunkami środowiskowymi, stąd jednolite części wód powierzchniowych rzecznych reprezentuje tutaj aż 11 typów rzek polskich.
Najwięcej części wód przypisanych zostało do typu 12 - potok fliszowy, typu 17 - potok nizinny piaszczysty oraz typu 16 - potok nizinny lessowy lub gliniasty.

W 2010 r. w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej zostały opracowane nowe dokumentacje, stanowiące zbiór danych referencyjnych, obowiązujący w okresie objętym pierwszymi planami gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, czyli w latach 2010-2015. Dla potrzeb planowania i realizacji monitoringu wód powierzchniowych najistotniejsze z nich, to:

1. Wykaz jednolitych części wód powierzchniowych z podziałem na wody naturalne, silnie zmienione i sztuczne.
2. Wykazy wód podlegających ochronie, sporządzone zgodnie z ustawą Prawo wodne (2001) i wg wymogów RDW, które obejmują m.in.:
    a) Wody powierzchniowe wyznaczone do poboru wody przeznaczonej do picia,
    b) Obszary przeznaczone do celów rekreacyjnych,
    c) Obszary szczególnie narażone na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych,
    d) Obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.

Na obszarze województwa podkarpackiego wyznaczono ogółem 343 jednolite części wód powierzchniowych, wśród których za silnie zmienione uznano 96 części wód, natomiast za sztuczne - 7 części wód. Zestawienie liczby części wód w poszczególnych podkarpackich zlewniach i wg typów abiotycznych zawiera poniższa tabela:

Lp	Zlewnia	Liczba jcw			Liczna jcw w poszczególnych typach wód wg kodu											
		ogółem	W tym		0	6	7	9	12	14	15	16	17	19	21	26
			Silnie zmienione	sztuczne												
1	Wisła od Nidy do Wisłoki (217)	6	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1	1	2
2	Wisłoka (218)	63	16	4	-	7	-	-	37	7	1	-	8	3	-	-
3	Wisłoka od Wisłoki do Sanu	35	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	26	4	4	4
4	San od Osławy (221)	19	2	-	1	-	-	-	16	2	-	-	-	-	-	-
5	Osława (222)	5	-	-	-	-	-	-	4	1	-	-	-	-	-	-
6	San od Osławy do Wiaru (223)	27	11	-	-	-	-	-	24	-	3	-	-	-	-	-
7	Wiar (224)	8	1	-	-	3	-	2	3	-	-	-	-	-	-	
8	San od Wiaru do Wisłoka	52	6	1	-	-	-	-	-	-	-	27	19	6	-	-
9	Wisłok (226)	67	30	-	2	5	-	-	31	4	1	13	8	3	-	-
10	San od Wisłoka do Tanwi (227)	22	9	1	-	-	-	-	-	-	-	-	19	1	2	-
11	Tanew (228)	14	1		-	-	1	-	-	-	-	2	8	3	-	-
12	San od Tanwi do ujścia (229)	14	4	2	-	-	-	-	-	-	-	-	12	1	1	-
13	Wisła od Sanu do Sanny (231)	3	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	1	-
14	Sanna (232)	3	2	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-
15	Bug (266)	2	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Ramowa Dyrektywa Wodna (2000) nakłada na państwa członkowskie UE obowiązek wyznaczenia i monitorowania obszarów chronionych. Są to obszary wymagające szczególnej ochrony w ramach prawodawstwa unijnego w celu ochrony znajdujących się tam wód użytkowanych przez ludzi oraz dla zachowania siedlisk i gatunków bezpośrednio zależnych od wody. Obszarami chronionymi są:

1. Wody powierzchniowe wyznaczone do poboru wody przeznaczonej do picia.
2. Obszary przeznaczone do celów rekreacyjnych.
3. Obszary szczególnie narażone na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych.
4. Obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.

Wykaz wód przeznaczonych do bytowania ryb w warunkach naturalnych nie został uwzględniony w rejestrze wykazów obszarów chronionych, opracowanym w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej w 2010 r. i obowiązującym w latach 2010-2015.

Wśród jednolitych części wód powierzchniowych na obszarze województwa podkarpackiego wyznaczone zostały części wód przeznaczone do użytkowania, takie jak: 47 części wód przeznaczonych do zaopatrzenia ludności w wodę pitną i 6 części wód do celów rekreacyjnych.
Zestawienie części wód użytkowych w układzie zlewniowym przedstawia poniższa tabela:

Lp.	Zlewnia (Nr zlewni)	Liczba jcw	
		wykorzystanych do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia	Wykorzystywanych do celów rekreacyjnych
1.	Wisłoka (218)	15	3
2.	San do Osławy (221)	10	2
3.	Osława (222)	4	-
4.	San od Osławy do Wiaru (223)	4	-
5.	Wiar (224)	2	-
6.	San od Wiaru do Wisłoka (225)	2	-
7.	Wisłok (226)	10	-
8.	Tanew (228)	-	1
	RAZEM:	47	6

Wg oceny Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej (RZGW) w Krakowie, w regionie Górnej Wisły nie występuje zagrożenie zanieczyszczenia wód związkami azotu ze źródeł rolniczych, w związku z czym nie wyznaczono obszarów szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych.

KLASYFIKACJA STANU/POTENCJAŁU EKOLOGICZNEGO I STANU CHEMICZNEGO JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH.

Kod i nazwa klasyfikowanej jednolitej części wód powierzchniowych (jcw)	Kod punktu pomiarowo-kontrolnego	Nazwa punktu pomiarowo-kontrolnego	Typ abiotyczny	Silnie zmieniona lub sztuczna jcw	Klasyfikacja elementów biologicznych	Klasyfikacja grup wskaźników fizykochemicznych						Stan/potencjał ekologiczny	Stan chemiczny
						Stan fizyczny	Warunki tlenowe	Zasolenie	Zakwaszenie	Substancje biogenne	Klasa elementów fizykochemicznych		
Zlewnia WISŁOK													
PLRW200014221199 San od Wołosatego do zbiornika Solina	PLO1S1601_1905	San – Rajskie	14										Poniżej stanu dobrego
PLRW20001222252 Osława do Rzepedki	PLO1S1601_3268	Osława - Rzepedź	12	nie	II	I	I	I	I	I	I	STAN DOBRY	
PLRW20001222289 Kalniczka	PLO1S1601_3242	Kalniczka – Tarnawa Górna	12	nie	I	I	I	I	I	I	I	STAN DOBRY	

Ocena eutrofizacji wód w jednolitych częściach (jcw) wód rzecznych.

Dane jednolitej części wód		Ocena poszczególnych wskaźników jakości wód (eutrofizacja tak/nie)										Ocena Eutrofizacji (TAK/NIE)
Kod jcw	Nazwa jcw	Chlorofil"a" (ug/l)	Fitobentos (wskaź.okrzemkowy	BZT_5 (mg O_2/l)	OWO (mg C/l)	Azot amonowy	Azot Kjeldahla	Azot azotanowy	Azot ogólny	Fosfor ogólny	Fosforany	
PLRW200014221199	San od Wołosatego do zbiornika Solina	nb	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	NIE
PLRW200014221299	Solinka od Wetliny do ujścia	nb	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	NIE
PLRW200012221899	Hoczewka	nb	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	NIE
PLRW20001222252	Osława do Rzepedki	nb	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	NIE
PLRW200015223999	San od zbiornika Myczkowce do Wiaru	nb	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	TAK

Wody te położone są w zlewni Wisły (9 jcw) i jej dopływów Wisłoki (16 jcw), Sanu (47 jcw). Najwięcej z nich reprezentuje typ 12 (potok fliszowy, typ 19 (rzeka nizinna piaszczysto-gliniasta), typ 17 (potok nizinny piaszczysty).

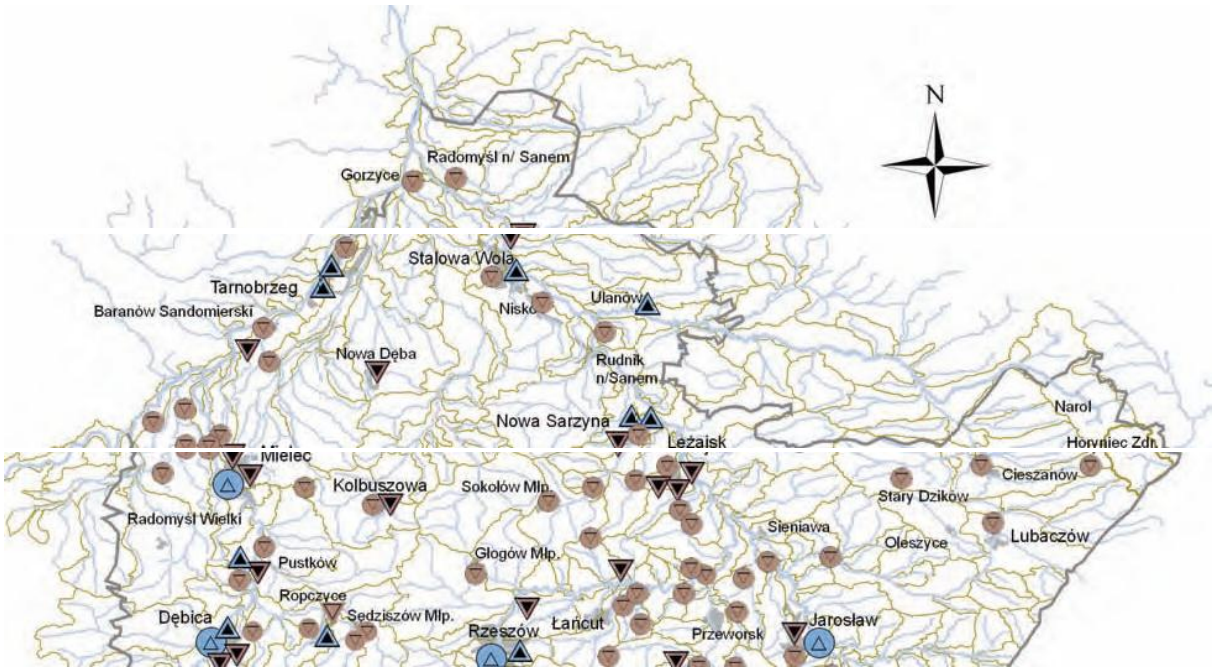

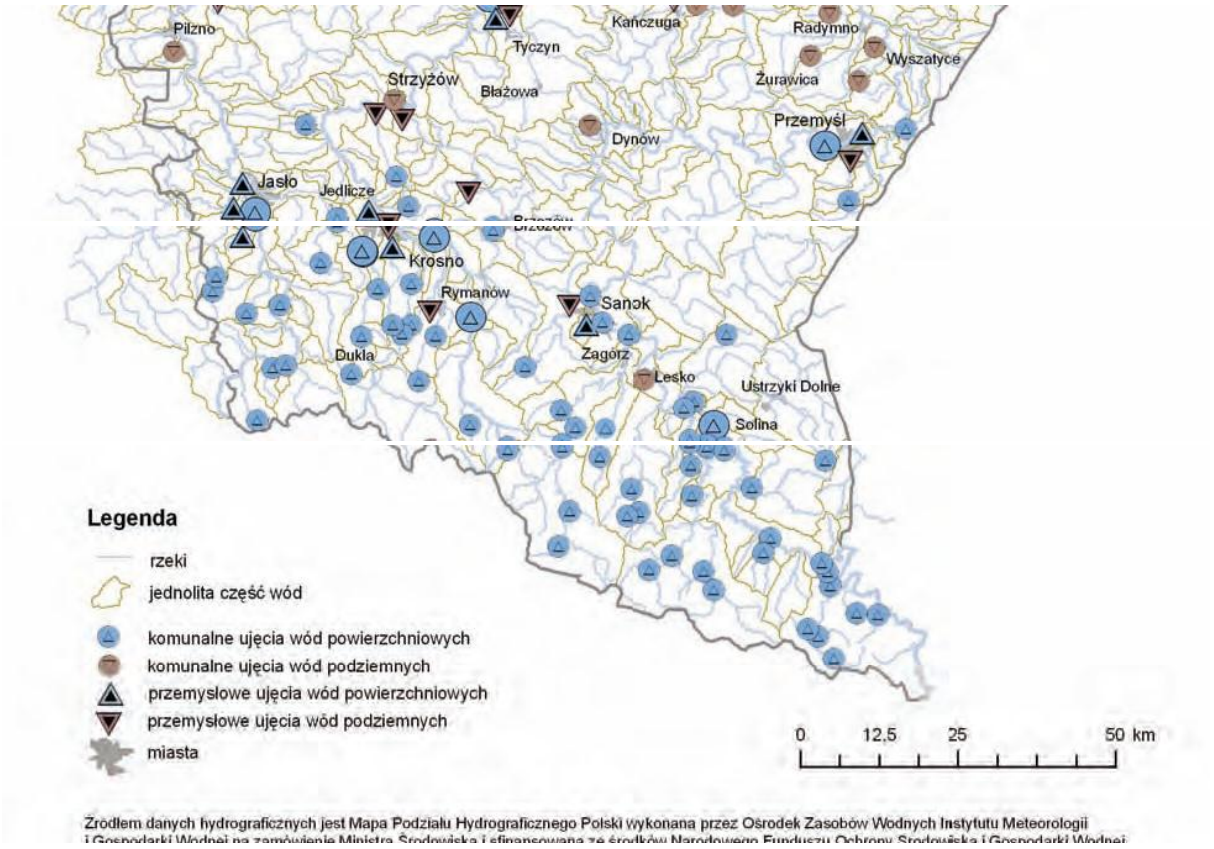

Wymagania, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do pozyskiwania wody pitnej oraz zakres i sposób monitorowania i oceny tych wód określa rozporządzenie w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

Rozporządzenie ustala trzy kategorie jakości wód w zależności od stopnia ich zanieczyszczenia i związanych z nim procesów uzdatniania, jakim zanieczyszczone wody muszą być poddane w celu uzyskania wody przeznaczonej do spożycia:

1. Kategoria A1 - woda wymagająca prostego uzdatniania fizycznego, w szczególności filtracji oraz dezynfekcji.
2. Kategoria A2 - woda wymagająca typowego uzdatniania fizycznego i chemicznego, w szczególności utleniania wstępnego, koagulacji, flokulacji, dekantacji, filtracji oraz dezynfekcji.
3. Kategoria A3 - woda wymagająca wysokosprawnego uzdatniania fizycznego i chemicznego, w szczególności utleniania, koagulacji, flokulacji, dekantacji, filtracji, adsorpcji na węglu aktywnym oraz dezynfekcji.

Określone kategorie odzwierciedlają jakość wody przed jej uzdatnieniem. Zakres badań obejmuje wskaźniki fizykochemiczne, chemiczne i bakteriologiczne.

Ocena jakości wód zlewni San:

KOD JCWP	NAZWA PKT. POMIAROWEGO	KATEGORIA JAKOŚCI WODY	KATEGORIA JAKOŚCI WODY – WSKAŹNIKI DEGRADUJĄCE	
			FIZYKOCHEMICZNE	MIKROBIOLOGICZNE
PLRW2000221559 Zbiornik Solina	Zbiornik Solina	A2	A2 – odczyn, OWO	A2 – liczba bakterii grupy coli, liczba bakterii grupy coli typu kałowego,
PLRW200012221899 Hoczewka	Kołonica - Kołonice	A2	A2 – zapach, azot Kjeklahla	A3 - liczba bakterii grupy coli, liczba bakterii grupy coli typu kałowego, liczba paciorkowców kałowych
PLRW20001222252 Osława do Rzepedki	Osława – Rzepedź	A3	A1	A3 - liczba bakterii grupy coli typu kałowego
PLRW200015223319 San od zb. Myczkowce do Tyrawki	San - Zasław	non poza kategorią	A1	non - liczba bakterii grupy coli typu kałowego.
PLRW20001222644 Stobnica do Łądzierza	Dopływ spod Góry Czarnej - Przysietnica	A3	A3 – zawiesina ogólna	A3 - liczba bakterii grupy coli, liczba bakterii grupy coli typu kałowego, liczba paciorkowców kałowych

Wskaźniki fizykochemiczne, oznaczone w monitorowanych wodach na poziomie przekraczającym wartości graniczne ustalone dla kategorii A2, to: zapach, ogólny węgiel organiczny (OWO), odczyn.

Wykaz wód przeznaczonych do bytowania ryb w warunkach naturalnych nie został uwzględniony w rejestrze wykazów obszarów chronionych, opracowanym w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej w 2010 r. Badaniami pod kątem oceny wód będących środowiskiem życia ryb objęte zostały jedynie te jednolite części wód, które zostały wyznaczone jako obszary ochrony siedlisk lub gatunków dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie lub znajdują się w obrębie tych obszarów i w których stwierdzono występowanie chronionych gatunków ryb.

KOD I NAZWA JCWP	NAZWA PKT. POM	PRZYDATNOŚĆ WÓD DO BYTOWANIA RYB		WSKAŹNIKI DECYDUJĄCE O OCENIE PRZYDATNOŚCI WÓD
		WG. WYKAZU RZGW	WG. BADAŃ	
PLRW20001222252 Osława do Rzepedki	Osława - Rzepedź	Łoś.	Karp	Temperatura wody, azotyny
PLRW20001222289 Kalniczka	Kalniczka - Tarnawa Górna	Łoś.	non	azotyny

Obszar uwzględniony w omawianym palnie położony jest na terenie objętym Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, w regionie wodnym Górnej Wisły.

Zgodnie z zapisami ww. Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (PGW DW) w granicach miasta Sanoka przebiegają dwie jednolite części wód powierzchniowych (JCWP) tj.:

Jednolita część wód powierzchniowych		Scalona część wód powierzchnio-wych SCWP	Lokalizacja		
Europejski kod	Nazwa JCWP		Region wodny	Obszar dorzecza	
				Kod	Nazwa
PLRW20001222329	Sanoczek	GW0807	Górnej Wisły	2000	Obszar dorzecza Wisły
PLRW20001222172	Mistik	GW0804	Górnej Wisły	2000	Obszar dorzecza Wisły

Nazwa JCWP: SANOCZEK

- STATUS – naturalna część wód
- OCENA STANU – dobry
- OCENA RYZYKA NOEOSIĄGNIĘCIA CELÓW ŚRODOWISKOWYCH – niezagrożona
- DEROGACJE – brak

Nazwa JCWP: MISTIK

- STATUS – naturalna część wód
- OCENA STANU – zły
- OCENA RYZYKA NOEOSIĄGNIĘCIA CELÓW ŚRODOWISKOWYCH – niezagrożona
- DEROGACJE - brak

Wyżej wymienione JCWP zostały wskazane jako naturalna część wód a ich stan określono jako w pierwszym przypadku dobry, w drugim zły. W związku z tym, zgodnie z art. 4.1. Ramowej Dyrektywy Wodnej (RWD) oraz art. 38d pkt 2. ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo Wodne (t.j. Dz.U.2012.145) celem środowiskowym dla tej części wód jest ochrona oraz poprawa jej potencjału i stanu, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemicznie silnie zmienionej jednolitej część wód powierzchniowych, a ponieważ w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły nie ustalono dla niej derogacji, to cel ten winien być osiągnięty do 2015 r.

W Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły część wód oceniono jako zły stan. Jednak stan ten wynika z oddziaływań antropogenicznych pochodzenia komunalnego, wynikający z dotychczasowych opóźnień i zaniedbań w porządkowaniu gospodarki wodno-ściekowej. Aktualnie w wyniku realizacji szeregu inwestycji stan ten ulega znacznej poprawie.

Odbiornikiem oczyszczonych wód opadowych będzie rzeka San. Według badań prowadzonych przez WIOŚ Rzeszów rzeka ta w Sanoku prowadzi wody kat A3, a o kategorii tej decydują wskaźniki mikrobiologiczne takie jak liczba bakterii grupy coli.

Wprowadzanie oczyszczonych wód opadowych z terenów objętych planem nie będzie wywierać oddziaływania na ilościowy i jakościowy stan części wód ani też nie będzie stanowić przeszkody w osiągnięciu celów środowiskowych dla tej części wód.

Zgodnie z zapisami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (PGW DW) jednolita część wód podziemnych (JCWPd), w której zlokalizowana jest omawiana inwestycja to:

- Europejski kod – PLGW2200158
- Nazwa JCWPd – 158
- Kod obszaru dorzecza – 2000
- Nazwa obszaru dorzecza – Obszar dorzecza Wisły
- Ocena stanu ilościowego – dobry
- Ocena stanu chemicznego – dobry
- Ocena ryzyka – niezagrożona
- Derodacje - brak

Planowane zagospodarowanie tereny nie wpłynie na pogorszenie stanu jednolitej części wód podziemnych oraz jednolitej części wód powierzchniowych.

Zgodnie z art. 4.1. Ramowej Dyrektywy Wodnej (RWD) oraz art. 38e pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo Wodne (t.j. Dz.U.2012.145) celem środowiskowym dla tej części wód podziemnych jest:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń,
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu,
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

W Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły nie ustalono derogacji, zatem cel ten winien zostać osiągnięty do roku 2015. Uznano, że cel ten nie jest zagrożony.

Realizacja zagospodarowania omawianego terenu zgodnie z opracowanym planem zarówno w fazie budowy jak i w fazie eksploatacji nie będzie wywierała negatywnego wpływu na jednolitą część wód podziemnych.

Stwierdzić należy, że realizacja zapisów planu zagospodarowania przestrzennego zgodna z podanymi warunkami nie będzie miała wpływu na osiągnięcie założonych celów w zatwierdzonym planie gospodarowania wodami.

Ograniczenia wynikające z przepisów ustawy Prawo wodne

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tekst jednolity z 2005 Dz. U. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.) w art. 38 stanowi, iż wody podlegają ochronie, niezależnie od tego, czyją są własnością. Celem ochrony wód jest utrzymywanie lub poprawa jakości wód, biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych, tak aby dla:

- jednolitych części wód powierzchniowych, niewydzielonych jako sztuczne lub silnie zmienione:
  - a) uniknąć niekorzystnych zmian w ich stanie ekologicznym i chemicznym,
  - b) osiągnąć lub zachować dobry stan ekologiczny i chemiczny;

- sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych:
  a) uniknąć niekorzystnych zmian w ich potencjale ekologicznym i stanie chemicznym,
  b) dążyć do osiągnięcia lub zachować dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny;
- jednolitych części wód podziemnych:
  a) uniknąć niekorzystnych zmian ich stanu ilościowego i chemicznego,
  b) odwrócić znaczące i utrzymujące się tendencje wzrostowe zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka,
  c) zapewnić równowagę pomiędzy poborem i zasilaniem wód podziemnych,
  d) zachować lub osiągnąć dobry stan ilościowy i chemiczny.

Ochrona wód polega głównie na:

- unikaniu, eliminowaniu, ograniczaniu zanieczyszczenia wód, w szczególności spowodowanego przez wprowadzanie do jednolitych części wód powierzchniowych substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, w tym substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38a ust. 6;
- eliminowaniu lub stopniowym ograniczaniu przedostawania się do wód zanieczyszczeń, w szczególności substancji priorytetowych;
- zapobieganiu niekorzystnym zmianom naturalnych przepływów wody albo naturalnych poziomów zwierciadła wody;
- zapobieganiu niekorzystnym zmianom naturalnego ukształtowania koryt cieków.

Na omawianym terenie wody powierzchniowe występują w postaci przecinających go cieków połączonych z systemem odwadniającym całą zlewnię.

Rozwiązania minimalizujące i kompensujące negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji zapisów Planu.

Wśród zapisów treści Planu dotyczących rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na stan wód można wyróżnić:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- nakaz podczyszczania wód opadowych pochodzących z terenów dróg, placów, parkingów i innych nawierzchni utwardzonych przed ich wprowadzeniem do kanalizacji z zastosowaniem osadników i separatorów substancji ropopochodnych. Wody opadowe z dróg publicznych i terenów zabudowy przemysłowej odprowadzone zostaną do kanalizacji deszczowej,
- obowiązek podłączenia działek budowlanych i budynków do sieci wodociągowej i sieci kanalizacji sanitarnej,
- zakaz odprowadzania ścieków do ziemi przez rozsączkowanie.